

## Dichysis kambarys

1991.11.12

Dichysis kambarys. Ne šiuip sau taip vaclinam, savo dydžiui jis primena salinkę. Tačiau baldai ji paverčia erdviai svetainė. Šviesios parkečines grindys teikia nuosinumą.

Šis kambarys turi dvejines duris. Vienos vedas, balkongas ir praktiškai nematomos, nes pasleptos nuo žiūralaidomis. Kitos iš koridoriaus į kambarį. Jei jis pro jas, kaireje, prie sienos, sekelyja uolaičių savo lentynose saugo indus, albumus, staltieses bei kitus namų apyvartos daiktus. Liudinckę jos išnaudžia papuošia nedidukai žaisliukai, servetėles, pasipūtusi tamptyklė. Tokie mažmoržici, o veirdas visai kitas. Ant sekajos išskirtusi be galos ilgias lajuotas ūkias auga galene. Brišais sekelyja stolas su kėdėmis. Desineje, taip pat prie sienos prisiglaudusi, raudonai pliušinė apnuotė sofa. Gelvūgaly du foteliai. Aprovalus stalėlis ir dar du foteliai išrikurg prieš sofa. Toliese, prie lango, televizoriaus. Ant jo magnetofonas, kurį iš-

žuti. Šone, beveik kampę, išskaidusi savo vėšligą lapų palme.

Sienos švelnicii rožinės spalvos, pačiargintas nerūškiomis baltomis galiukėmis. Ant vienos tik nedidelis paveikslelis. Ypač plika prieš duris. Gia, mano manymu, labai tikslu dideli elnių ar briodžių ragai, tačiau juos pirma reikia surasti.

Néra šis kambarių jaukus. Per daug erdvės. ir šiems per šalta, kad jis būtų mielas. Languai beveik visada užkleisti milkomis, gilemis išmarciomis, užuolaidomis, nes per platius langus vakare, uždegus senovines žvakides neįmančius šviestuvus, iš lauko matyti, kas deklasi kambaruje.

Itksisėdusi ant sofos dažnai žiūri televizorių, klausensi muzikos. Gia megiamiciusia mano vieta, tačiau nėra kambarių mano nelabai megstamas.